

ledes, end Højeſteret i Virkeligheden har ment. For det kan ikke have været Højeſterets Mening med den ene Haand at fratage Oſtenfeldt en Eneret til alt Fiſſeri i Randers Fjords og Gudenaens Sejldyb og med den anden Haand ſuldt ud give ham denne Eneret ad en Omvej. Vi have forſøgt nu at indrette os ſaaledes, at vi ikke behøve nogen Summabevilling, naar vi komme ſaa vidt; men fri Proces for Højeſteret for Fiſſerne, ſom ere ved at gaa til Grunde, og ſom have kæmpet en haard Kamp, derom vil jeg bede den højtærede Juſtitiſminiſter. Og jeg vil bede den højtærede Juſtitiſminiſter om, naar vi komme ſaa vidt, at tage dette under alvorlig Overvejelse, hvad ſaa end de underordnede Embedsmænd i Randers maatte ſige, Amtmanden og Politimeſteren. Det er beklageligt, at man her ved en enkelt Mandſ Foranſtaltning ſkal ſe en Fiſſerbefolkning paa, ſom Kommiſſionen ophyer, henved 3,000 Mennesker gaa ſuldstændig til Grunde, blive berøvet det Erhverv, ſom den og dens Forgængere i Hundreder af Aar uhindrede have drevet, for for en ſtor Del at blive nødfaget til at gaa paa Fattigvæſenet, ſaaledes ſom Kommiſſionen af 1884 ophyer.

Jeg tror, at dette er tilſtrækkeligt til at viſe, at denne Sag fortjener Regeringens fulde Opmærksomhed, ſaaledes ſom det ogsaa allerede er viſt, at den havde tilbraget ſig ved Udnevnelſen af Kommiſſionen af 1884, og jeg har forſøgt at viſe, at Forholdene nu ikke alene ere lige ſaa ſlette for Fiſſerne, men endnu værre, end den Gang Kommiſſionen af 1884 blev nedſat. Det, ſom det kommer an paa, og ſom viſtnok vilde være det allerhelldigſte, var, om det var muligt, at Fiſſegaarden kunde blive købt og afløst af Regeringen og nedlagt. For hvad Pris — ja, det bliver et andet Spørgſmaal, det ſkal jeg ikke komme ind paa, vel næppe for den Pris, ſom Kommiſſionen har foreslaaet. Denne Fiſſegaard ligger ſom en Beſthyld paa hele Udviklingen af Fiſſeriet i Randers Fjord. Den gaar fra Bred til Bred vel en 6 Mil oven for Randers Fjords Udløb i Havet, er indrettet paa en meget fuldkommen Maade, ſtandſer enhver Fiſt af moden Størrelſe fra at komme forbi Fiſſegaarden og gør hele den ovenfor liggende Del af Gudena, en Strækning af 8 Mil op til Silkeborgs Sluſer, til en Væſen omtrent i Hensende til Fiſſeri. Alt, hvad man vil gøre, alt, hvad man kan tænke for at ophjælpe Fiſſeriet i Randers Fjord, ſtrander paa Fiſſegaarden. Saa længe den er der, kan Fiſſeriet i Randers Fjord ikke ophjælpe, og det kan overhovedet ikke ſaa en ſaadan

Fremgang, ſom man paa mange Maader, ogsaa gennem Fiſſeriloven, tilſigter at ſtaffe Fiſſeriet baade der og alle andre Steder i vore Farvande, hvor ſaadant kan ſte.

Jeg ſkal endnu meddele, for jeg ſlutter, en lille Ting. Ifølge Fiſſeriloven ſkal den, ſom har en gammel Ret til en Fiſſegaard, holde den opluſtet fra Tordag Aften efter Solnedgang og til Mandag Morgen til Solopgang og der er desuden i Fiſſeriloven en Beſtemmelse om, at Saks og Dræder ikke maa fanges og ſælges i to af Vintermaanederne. Diſſe Beſtemmelſer har Oſtenfeldt ganſke ſat ſig ud over. Baatalen i Hensende til at ſaa dem overholdt tilkommer efter Fiſſeriloven private forurettede, det er kun dem, ſom have en Baataleret med Hensyn til, at Fiſſegaardene blive opluſtede i den i Loven foreſkrevne Tid. Flere ſaadanne Sager ere ogsaa anlagte af de ovenfor boende Lodſejere imod Oſtenfeldt. En af diſſe Sager er alt bleven paadømt ved Randers Politiret, og den ſit, jeg tør ſige, det mærkværdige Udfald, at Oſtenfeldt ikke behøver at rette ſig efter Fiſſeriloven, grundet paa, at man i gamle Dage maatte har kaldt det Fjord, hvor hans Fiſſegaard endnu ligger — den ligger 6 Mil inde i Landet ved Gudenaen — og at Underdommeren i ethvert Fald ikke turde afgøre, om det Vand, hvor Fiſſegaarden ligger, hører til Fjerſvand, ſaa at Hr. Oſtenfeldt derfor ſkal lukke ſin Fiſſegaard op til de i Fiſſeriloven for Fjerſvand beſtemte Tider, eller om det anes for noget andet end Fjerſvand i Fiſſerilovens Forſtand. Jeg nævner kun dette med et Strejf hen til det Andragende, ſom ſtaar nævnt under Nr. 7 fra Oſtenfeldt om Stadeserſtattung, fordi han ſkal lukke op, hvilket han ſelv gif ud fra at ſtulle, da han ſtreb ſit Andragende, men der kan ſelvſølgelig ikke være Tale om en ſaadan Stadeserſtattung, naar han ved Dom fritages for at udføre det, hvorfor han forlangte Stadeserſtattung. Jeg ſtal alſaa anbefale denne Sag ſaa indtrængende, ſom jeg kan, til den højtærede Indenrigsminiſters Overvejelse og Underſøgelse, idet jeg hverken venter, end ſige forlanger, at han ſtal ſvare i Dag, paa det, jeg har ſagt.

Svordum: Foranlediget ved de Udtalelſer, der kom fra det ærede Medlem for Liſted Amts 2den Valgkrets (Jagd), ønsker jeg at gøre nogle Bemærkninger til Indſtilling Nr. 1, vedrørende de løbenhavnſte Gæſtigvere. Det ærede Medlem ſøgte at begrunde ſin Særſtilling i Udvalget ved at ſige, at han meget beklagede, nu ſom tidligere, at den danſke Rigsdag ikke nærede